

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXVI. Erectio Provinciæ Reformatæ Sanctæ Mariæ Unghariæ Fratrum
Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

nec contra eos argumenta propofuerint, imo nec Compluti quidem tempore actuum hujusmodi refederunt: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat
ut in rubr.

§. 2. Nos igitur eisdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: hujusmodi supplicationibus inclinari: ut deinceps in ejusmodi Licentiis Theologiæ non ferant votum, nisi illi Doctores, qui vel per sex menses continuos ante dictum votum ferendum præfentes in dicta Universitate adfuerint, vel saltem adfuerint præfentes quatuor actibus singulorum concurrentium ad Licentias, ex iis quos pro licentia obtinenda facere debent auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decretum
irritans.

§. 3. Decernentes pariter easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignorantè contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 4. Non obstantibus, præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non prædictis, & aliis quibusvis memoratæ Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, ac consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 5.
die 9. Octob.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis sub Anno Piscatoris, die 9. Octobris 1659. Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXXVI.

Ereçtio Provinciæ Reformatæ Sanctæ Mariæ Ungariæ Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ.

De his Reformatis vide ad Const. 40. Urb. VIII. Sacrosanctum, & hujus Pontificis, Const. 69. Militantiis.

Edicta A. D.
1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitate nostræ divina dispensatione creditum exigit, ut Paternam Religiosorum virorum sub suavi arctioris vitæ jugo Altissimi obsequiis mancipatorum curam gerentes, ea per quæ prospero, felicique eorum statui, & regimini consulitur Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio constabiliamus.

Motiva.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ S. Mariæ Ungariæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ne-

gociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi quidem prius ante sex menses, vel circiter, varias gravissimas Causas, quarum intuitu Provinciam hujusmodi à Jurisdictione Commissarii nationalis, ad instar diversarum aliarum Provinciarum Familiæ Cismontanæ ejusdem Ordinis eximi desiderabant dictæ Congregationi exposuerunt, ipsis verò ab initio fecerat eandem Provinciam ad exemptionem hujusmodi admitti, & privilegiis vicinorum Provinciarum gaudere non posse, nisi prius ostenderetur reformationem in illa pariter acceptatam fuisse, pro qua introducenda similes Commissarii deputari solent. Quodque dicta Provincia Sanctæ Mariæ Ungariæ Constitutiones Reformatorum, & quidem uti tales à Ministro Generali Ordinis prædicti recognitas semper observasse ipsique exponentes credebant ex relatione dilecti patris filii Visitatoris Generalis Austriae, & Ungariæ dicti Ordinis, cui memorata Congregatio indagacionem veritatis præmissorum commiserat ad ipsam Congregationem transmissa constare eorum, quæ exposuerunt veritatem.

Decretum
S. Congr.

§. 2. Et propterea dictæ Congregationi supplicato, ut exemptionem hujusmodi prædictæ Provinciæ concederet, illamque reformatam declararet. Emanavit ab eadem Congregatione, decretum tenoris, qui sequitur videlicet, Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac auditis relationibus tam Ministri Generalis Ordinis hujusmodi, quam etiam Commissarii Visitatoris generalis Austriae, & Ungariæ afferentium memoratam Provinciam S. Mariæ Ungariæ, ejusque omnes fratres, ac dicti Ordinis Religiosos jam acceptasse, & suscepisse reformationem, ac secundum hujus instituta leges, constitutiones, & statuta vivere, regi & gubernari censuit, decrevit, & declaravit eandem Provinciam tanquam reformatam haberi, ac inter reformatas Provincias statuendam, computandam, & describendam, earumque omnibus gratiis, privilegiis, & prærogativis æquè, ac cunctæ similes alia Provinciæ Reformatæ utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere, ipsam quoque debere, ac proinde ab obligatione recipiendi de cætero Commissarium nationalem esse eximendam, prout præsentis Decreti vigore statuitur, computari, haberi, describi, gaudere, & eximi respectu mandat, & præcipit contrariis quibuscumque. Non obstantibus. Romæ 19. Septembris 1659. M. Ginettus.

Abolvitorum
cores à cen-
suris.

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt ipsi decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolica muniminis patrocinio summoperè desiderarent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc correctis humiliter inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregat. Cardinalium.

Confirmat
Decretum.

§. 4. Decernentes easdem præfentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super

Decretum
irritans.

Contrariis
derogat.

his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Oratores, & Provinciae hujusmodi quibusvis, etiam verum, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, ac literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 5.
die 5. Nov.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 5. Novembr. 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXVII.

De numero Monachorum Professorum, qui existere debent in Monasteriis Congregationis reformatae del Tardon, Ordinis Sancti Basilii Magni.

De his Monachis vide ad Constit. 127. Urb. VIII. Pastoralis, & ad Const. 247. ejusdem Pontificis.

Edita An. D.
1659.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Supplicatio.

Nomine dilectorum filiorum Monachorum Provinciae Reformatae in Regnis Hispaniarum consistentis Ordinis S. Basilii Nobis pro parte dilectorum pariter filiorum Matthaei à S. Didaco Presbyteri, & Francisci à Jesu Laici Monasterii Eremi del Tardon dictae Provinciae Monachorum, ejusdemque Provinciae Definitorum, & Procuratorum Generalium in Romana Curia nuper expositum fuit, quod in quadam concordia alias inter duos Procuratores Presbyterum unum & laicum alterum ejusdemque Provinciae, cujus Monachorum una pars Presbyteri, & duae Laici existunt Romae inita, quam felic. record. Innocentius Papa X. Praedecessor noster per suas in simili forma brevis expeditas litteras, inserto eidemque literis toto, & integro illius tenore de anno 1646. ut dicti exponentes asserunt confirmavit, inter alia stabilitum reperitur quod praedictum del Tardon, usque ad nonaginta, de Galleguillos verò nuncupatum dictae Provinciae Monasteria usque ad octoginta Monachos respectivè dumtaxat habere valeant, ac praeterea quod Adjutor, seu Coadjutor Magistri Novitiorum Laicus existat, quodque in regula dictae Provinciae à rec. mem. Clemente Papa Octavo Praedecessore pariter nostro confirmata cap. 3. de Oratione, & Choro prohibetur ne novae devotiones in praedictum laboris manuum assumantur, & quadam Constitutione à pia me. Paulo Papa V. etiam Praedecessore nostro confirmata cap. 22. num. 1. mandatur, ut duo Clavarii in quolibet Monasterio eligantur, ac insuper in praedicta concordia statuitur, quod Definitor antiquior convocet quater in anno Definitorium ad effectum audiendi causas ad recursum contra Abbatem Provinciale, & alios quoscumque, demum ejusdem Ordinis Constitutionibus prohibetur, ne Monachi retinere possint alia animalia quam oves & capras.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, subinde variae difficultates, & incommoda exorta fuerint absque praemissa reformari, seu declarari expediat, & propterea exponentes praedicti attento augmento reddituum, & capacitate Con-

ventuum, ut in praedicto del Tardon usque ad nonaginta novem, in illo verò de Galleguillos Monasteriis hujusmodi usque ad nonaginta Monachos respectivè, servata in reliquis quoad Sacerdotes, & Laicos forma Constitutionis dicti Ordinis, & concordiae supradictae habere possint à nobis indulgeri, ac quod infirmo, vel impedito dicto Magistro Novitiorum licitum sit Abbati Provinciali una cum Definitorio circa concernentia spiritualitatem, & jurisdictionem alium Sacerdotem eligere, & subrogare, firmo tamen semper Coadjutore Laico, qui eodem modo adjuvare, & coadjuvare habeat, ac si verus Magister esset praesens declarari, utque qualibet die in Choro Litanias Beatae Mariae Virginis recitare valeant, concedi, nec non quod ex duobus Clavariis hujusmodi unus Sacerdos, & alter Laicus esse debeat etiam declarari. Insuper dicto Abbati Provinciali, ac Superioribus ne audeant quocumque praetextu impedire quominus statuta die dictum Definitorium convocetur interdicti, ac postremò ut ipsi Monachi tot suos, & scrofas quot pro usu cujuslibet Monasterii necessarii fuerint, & non ultra alere possint, indulgeri summo perè desiderent.

§. 2. Nos dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinat: De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Praepositorum consilio, quibus preces suprascriptas examinandas remisimus, fraternitati tuae per praesentes committimus, & mandamus, ut constituto tibi servatis servandis de veritate expositorum, & quod hujusmodi petitio fiat à Capitulo Provinciali praedictae Provinciae capitulariter, & per vota secreta, iisdem Monachis exponentibus, quod in praedicto Conventu del Tardon habere possint Monachos usque ad numerum nonaginta novem, & in illo de Galleguillos usque ad numerum nonaginta, servata in reliquis forma praedictarum litterarum ejusdem Innocentii Praedecessoris, & praecipue quoad Sacerdotes, & Laicos, ac praeterea quod si contingat Magistrum Novitiorum aliquo gravi morbo, vel alio canonico impedimento detineri quominus Novitiis praesse possit, tunc, & tali casu deputetur per Definitorium Sacerdos necessarius praedictis requisitis qui suppleat vices Magistri Novitiorum, firmo tamen semper remanente Coadjutore Laico: Quodque possint quotidie recitare in Choro Litanias Beatissimae Virginis, pulsata tamen salutatione Angelica vespertina, ad hanc quod ex duobus Clavariis in quolibet Conventu juxta Constitutionem eligendis unus debeat esse Sacerdos, & alter Laicus. Insuper quod Definitori antiquiori ad quem spectat convocare quater in anno Definitorium pro recuribus licitum sit illud convocare licitis temporibus, nec Provincialis id impedire valeat quovis praetextu sub poena privationis officii eo ipso incurrenda. Demum quod ad usum mensae ipsorum Monachorum, ipsisque infervientium, hospitium, & elemosynae dumtaxat, & non alias, & in locis omninò separatis à pascuis ovium, & caprarum à Constitutione permissarum emere, & alere possint tot suos, & scrofas quot juxta eorum indigentiam, ac praedictorum mensae infervientium, hospitium, & elemosynae usus tantum noverint posse consumi, ea lege adjecta, ut nullo praetextu seu quaesito colore animalia, aut carnes hujusmo-